

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 5.12.2012
Čj. 932/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 B r n o

Věc: obv. M.F. - stížnost pro porušení zákona
Příloha: trestní spis Okresního soudu v Písku sp.zn. 2 T 86/2009

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného M.F.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 8.9.2010, č.j. 14 To 262/2010-642, kterým bylo podle § 253 odst. 3 tr. řádu odmítnuto odvolání obviněného M.F. proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 19.5.2010, č.j. 2 T 86/2009-616.

Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 19.5.2010, č.j. 2 T 86/2009-616, byl obv. M.F. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 3 písm. b) tr. zákona a trestným činem poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zákona.

Za uvedené trestné činy a dále za sbíhající se trestné činy, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami č.j. 1 T 174/2009-400 a rozsudkem Okresního soudu v Příbrami č.j. 2 T 77/2009-93 byl obviněnému uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 let se zařazením do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen trest propadnutí věci, a to 2 kusů modrých pytlů a 1 ks látkového povlaku. Podle § 35 odst. 2 tr. zákona byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami č.j. 1 T 174/2009-400, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Rozhodnuto bylo rovněž o uplatněném nároku na náhradu škody.

Citovaný rozsudek byl obviněnému i jeho obhájci doručen dne 10.6.2010 a obhájce podal proti němu faxem dne 18.6.2010, tedy v zákonné lhůtě blanketní odvolání. Protože toto odvolání nespĺňovalo náležitosti ustanovení § 249 odst. 1 tr. řádu vyzval předseda senátu obhájce podle § 251 odst. 1 tr. řádu, aby vady odstranil ve lhůtě pěti dnů, a to s upozorněním na možnost odmítnutí odvolání. Obhájce výzvu obdržel dne 21.7.2010, odůvodnění odvolání předložil Okresnímu soudu v Písku osobně dne 29.7.2010.

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře pak výše již citovaným usnesením ze dne 8.9.2010, č.j. 14 To 262/2010-642, odvolání obviněného odmítl podle § 253 odst. 3 tr. řádu. Toto své rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že přes řádné poučení obhájce odvolání neodůvodnil ve stanovené pětidenní lhůtě, a proto nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Proti tomuto usnesení podal obviněný ústavní stížnost, která byla odmítnuta usnesením Ústavního soudu ČR ze dne 12.9.2012, sp.zn. III. ÚS 3507/10. Ústavní soud ČR odůvodnil toto rozhodnutí tím, že obviněný nevyužil možnosti dovolání, tedy nevyužil všech procesních prostředků, které mu zákon k ochraně jeho práv poskytuje. Zároveň však Ústavní soud ČR konstatoval, že podané dovolání by mělo velkou šanci na úspěch, a to z důvodů, které jsou podrobněji rozebrány níže.

Citovaným usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře byl porušen zákon v neprospěch obv. M.F. v ustanoveních § 251 odst. 1 a 253 odst. 3 tr. řádu.

Podle ustanovení § 251 odst. 1 tr. řádu, nespĺňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání, které podal za obžalovaného jeho obhájce, nebo odvolání, které podal za poškozeného nebo za zúčastněnou osobu jejich zmocněnec, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní je, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3.

Podle ustanovení § 253 odst. 3 tr. řádu odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Otázka, zda pětidenní lhůtu podle § 251 odst. 1 tr. řádu lze považovat za lhůtu propadnou, řešil již Ústavní soud ČR ve svém nálezu ze dne 3.8.2005, sp.zn. IV. ÚS 276/04, kde dospěl k následujícímu závěru: „Zákonodárce správně diferencuje co do charakteru lhůt vztahujících se k odvolání z jedné strany a dovolání ze strany druhé. Zatímco totiž dovolání jako opravný prostředek podávaný proti pravomocnému rozhodnutí respektuje při konstrukci lhůty ústavní požadavek právní jistoty a lhůta má skutečně propadný charakter, je třeba při výkladu zákonem stanovené lhůty (jakékoli), vztahující se k odvolání, mít stále na paměti účel, který odvolání zcela nezastupitelně plní ...V situaci, kdy zdůvodnění odvolání bylo v době rozhodování odvolacího soudu již součástí spisu, také neexistoval jediný rozumný důvod pro odmítnutí odvolání, které by jako nezdůvodněné ztěžovalo, ve smyslu prodlužovalo či znemožňovalo, věcné rozhodnutí o odvolání.“

Na tento náleží Ústavního soudu ČR navázala pak rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 8 Tdo 1277/2005, 5 Tdo 246/2007 či 5 Tdo 1261/2007. Ve svém usnesení ze dne 20.10.2005, sp.zn. 8 Tdo 1277/2005, Nejvyšší soud ČR kromě obsáhlého odkazu na výše již citovaný náleží Ústavního soudu ČR uvádí: „Neodstraní-li obhájce odvolatele na výzvu předsedy senátu soudu prvního stupně vytýkané vady odvolání v jím stanovené lhůtě pěti dnů, nelze přesvědčivě tvrdit, že marné uplynutí této lhůty má stejné důsledky jako marné uplynutí propadné lhůty k odvolání. Marné uplynutí této lhůty znamená, že ji nelze stanovit opakovaně a odvolatel se vystavuje riziku, že předseda senátu soudu prvního stupně předloží spis odvolacímu soudu k rozhodnutí o odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, a odvolací soud o něm vzápětí v neveřejném zasedání, které může konat kdykoliv, rozhodne tak, že je podle § 253 odst. 3 tr. řádu odmítne.“

Tak tomu ale v předmětné trestní věci nebylo, neboť krajský soud rozhodoval o odvolání v době, kdy již bylo, byť po uplynutí pětidenní lhůty, soudu předloženo jeho odůvodnění. Za této situace nebyly tak splněny zákonné podmínky pro postup podle § 253 odst. 3 tr. řádu, neboť krajský soud mohl bez jakýchkoliv dalších průtahů na základě doplněného již odvolání rozhodnutí okresního soudu věcně přezkoumat.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 8.9.2010, č.j. 14 To 262/2010-642, byl porušen zákon v neprospěch obviněného M.F. v ustanoveních § 251 odst. 1 a § 253 odst. 3 tr. řádu,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 8.9.2010, č.j. 14 To 262/2010-642, jakož i všechna další rozhodnutí na toto usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a Krajskému soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud vyhověl dne 16.1.2013 pod sp.zn. [4 Tz 109/2012 - I](#)
[4 Tz 109/2012 - II](#)